

<https://doi.org/10.5817/RPT2026-1-3>

DOMESTIC PARTNERSHIP OF CAMPOS & MUNOZ: KDO ODPOVÍDÁ ZA VYHALUCINOVANÉ PRECEDENTY?

JAN MARTÍNEK¹

Soud: Odvolací soud, čtvrtý odvolací okres, první oddělení, stát Kalifornie, USA
Věc: Domestic Partnership of Campos & Munoz (D085584)
Datum: 5. 3. 2026
Dostupnost: law.justia.com

1. SKUTKOVÝ STAV

Základem celého sporu byl rozvod Campose a Munoz, o kterém dříve rozhodl rodinný soud. V rozsudku se vypořádal s jejich jméním, ale nijak nerozhodl o jejich domácích mazlíčcích. O dva roky později požádal Campos soud o nařízení sdílené péče a určení návštěv jejich psa.²

2. PRŮBĚH ŘÍZENÍ

Na žádost reagovala Munoz, kterou bezplatně zastupovala její sestřenice, advokátka Bonar. Odmítla Camposovy nároky a odkázala na dva precedenty. První případ „*Manželství Twigg*“ měl dokládat, že emoční blahobyt zúčastněných stran má být určujícím prvkem při stanovení péče. „*Manželství Teegarden*“ směřovalo na důležitost udržení psychické stability ope-

¹ Mgr. Jan Martínek je doktorandem na Ústavu práva a technologií Právnické fakulty Masarykovy univerzity a analytikem Ústavního soudu. Kontaktní e-mail: 508778@muni.cz. ORCID 0009-0008-3151-2259.

² Viz str. 2 anotovaného rozhodnutí.

čovávaných osob.³ Ani jeden z případů nebyl skutečný. *Twigg* vůbec neexistoval a citace odkazovala na nesouvisející trestněprávní případ. Skutečný *Teegarden* pak neodpovídal citaci a řešil nesouvisející otázku výživného mezi manžely.⁴

Ve svém podání Munoz uvedla, že má psa v péči. Odkazovala se na rozhodnutí *Twigg*, které mělo podpořit důraz na její psychické zdraví jako hlavní pečující osoby. S Camposem se vídat nechtěla, střídavá péče by pro ni byla náročná. Campos její důvody rozporoval. Neupozornil však na to, že případ *Twigg* není skutečný.⁵ Soudce vyslechl při líčení obě strany, návštěvy ani střídavou péči nenařídil. Právní zástupce Campose následně na příkaz soudu vyhotovil návrh závěrů z jednání, který soud potvrdil. Návrh cituje oba neexistující precedenty.⁶ Campos se následně odvolal.⁷

Ve vyjádření k odvolání Munoz opět citovala oba neexistující případy. Ve svém druhém podání Campos poprvé upozornil na to, že jsou smyšlené.⁸ Proti tomu protestovala advokátka Bonar a obvinila Campose z neschopnosti používat právní informační systémy. Oba případy zopakovala a doplnila k nim další informace. Uvedla, že chyba v citaci neodůvodňuje nařčení z nesplnění povinností obhájce.⁹ I nově poskytnuté detaily byly fiktivní.

Odvolací soud proto nařídil Bonar poskytnout kopii obou rozhodnutí, ze kterých vychází. Ve své odpovědi Bonar poprvé přiznala, že precedenty neexistují.¹⁰ Údajně si nevzpomínala, jestli z nich vycházela při prvním líčení. Uznala, že si dostatečně neověřila citaci rozhodnutí před odvolacím soudem. Její informace o případu *Twigg* měly pocházet z článku na sociální

³ Viz str. 3 anotovaného rozhodnutí.

⁴ Tamtéž.

⁵ Viz str. 4 anotovaného rozhodnutí.

⁶ Viz str. 4-5 anotovaného rozhodnutí.

⁷ Viz str. 5 anotovaného rozhodnutí.

⁸ Viz str. 5 anotovaného rozhodnutí.

⁹ Viz str. 6-7 anotovaného rozhodnutí.

¹⁰ Viz str. 7 anotovaného rozhodnutí.

síti Reddit.¹¹ Ten však neobsahoval kompletní citace, pouze název údajného rozhodnutí. Původ ostatních informací advokátka nevysvětlila.

Soud jí následně zaslal výzvu k vyjádření, proč by jí neměl udělit sankci za falešné citování a argumentaci neexistujícími precedenty.¹² Na svou obranu pouze uvedla, že to neudělala s úmyslem někoho poškodit a že její chyba nezpůsobila žádnou újmu.¹³ Dále se odvolávala na závěry soudu prvního stupně, kterými se údajně řídila. Soud uzavřel, že Bonar stále nevysvětlila původ dodatečných informací, které se objevily až před odvolacím soudem. Během ústního líčení pouze uvedla, že si nevzpomíná, odkud je čerpala. Uznala, že nedisponuje předplatným právních informačních služeb a při přípravě používala jiné internetové služby včetně AI. Připustila, že fiktivní informace o případech *Twigg* a *Teegarden* mohla získat pomocí AI nástrojů.¹⁴

3. KLÍČOVÉ OTÁZKY

V odvolacím řízení se soud zabýval třemi základními otázkami. První dvě souvisely s odvolacími důvody Campose a třetí s pochybením advokátky Bonar. Soud řešil, zda je rozhodnutí soudu prvního stupně neplatné, pokud se opírá o fiktivní precedenty a zda může odvolací soud přezkoumat důvody pro rozhodnutí soudu prvního stupně, pokud chybí přepis z jednání. Ve vztahu k Bonar řešil, jaké sankce hrozí advokátům v souvislosti s argumentací neexistující judikaturou.

4. PRÁVNÍ ÚPRAVA

Soud vzal v úvahu pravidla stanovená zákonem o rodině,¹⁵ pravidla pro výkon advokátní profese a související precedenty. Důležitá byla především povinnost advokáta využívat pouze prostředky slučitelné s pravdou a nesnažit

¹¹ Viz str. 8 anotovaného rozhodnutí.

¹² Tamtéž.

¹³ Viz str. 9 anotovaného rozhodnutí.

¹⁴ Tamtéž.

¹⁵ Family Code section 2605, viz str. 10 a 14 anotovaného rozhodnutí.

se uvést soudce v omyl nepravdivým tvrzením¹⁶ a zákaz vědomě uvádět nepravdivá tvrzení o právu nebo citovat fiktivní autority.¹⁷

5. POUŽITÍ PRÁVNÍ ÚPRAVY NA SKUTKOVÝ STAV

5.1 CAMPOS NEVZNESL NÁMITKU NEEEXISTUJÍCÍCH PRECEDENTŮ VČAS

Podle Campose soud prvního stupně pochybil, když při rozhodování spoléhal na fiktivní precedenty.¹⁸ Odvolací soud s tím souhlasil a uvedl, že soudy si musí vždy ověřit citace jednotlivých případů ve svých rozhodnutích. A to i pokud vychází z návrhů stran. Spoléhání se na falešné případy je totiž v rozporu s obecnými principy práva.¹⁹ Odvolací soud vytknul pouze formu postupu, nepředjímal potenciální výsledek sporu.²⁰

Zároveň odvolací soud zohlednil kontext současného případu. Campos totiž mohl vznést svůj argument již v prvním řízení. Platí, že v odvolacím řízení nemohou strany vznášet nové argumenty, které již mohly uplatnit dříve. Soud navíc připomněl, že sám Camposův obhájce navrhoval znění soudního rozhodnutí, měl tedy dostatek možností ověřit si citace daných rozhodnutí.²¹ Ostatně povinností advokáta je osobně číst a ověřit citace ve všech podáních, které soudu předkládá. Strany musí upozornit soud na chyby v okamžiku, kdy je ještě může napravit.²² Pokud by Campos vznesl své výhrady včas, k pochybení by nedošlo.²³

Dále Campos nesouhlasil s důvody rozhodnutí v otázce stanovení péče o psa. Soud uzavřel, že Campos neunesl své důkazní břemeno. Ke svému

¹⁶ Business and Professions Code section 6068(d), viz str. 17 anotovaného rozhodnutí.

¹⁷ California Rules of Professional Conduct, rule 3.3, Viz str. 17 anotovaného rozhodnutí.

¹⁸ Viz str. 10 anotovaného rozhodnutí.

¹⁹ Viz str. 10-11 anotovaného rozhodnutí.

²⁰ Viz str. 11 anotovaného rozhodnutí.

²¹ Viz str. 12 anotovaného rozhodnutí.

²² Viz str. 13 anotovaného rozhodnutí.

²³ Viz str. 14 anotovaného rozhodnutí.

odvolání nepřiložil přepis jednání před soudem prvního stupně. Nešlo tedy ověřit, že svou argumentaci vznesl už v prvním řízení.²⁴

5.2 BONAR PORUŠILA POVINNOSTI ADVOKÁTKY

Soud nejprve připomněl povinnosti spojené s povoláním advokáta, především neuvádět soud v omyl nepravdivými tvrzeními.²⁵ Spoléhání se na neexistující právní zdroje lze proto sankcionovat. Bonar uznala, že fiktivní případ *Teegarden* zřejmě vygenerovala AI a případ *Twigg* převzala z diskuze na Redditu. Autor daného příspěvku nebyl advokátem a Bonar si pravdivost informací neověřila.²⁶ Podle odvolacího soudu šlo o neodůvodněné porušení pravidel.

Bonar svou pozici ještě zhoršila, když v odvolacím řízení obhajovala oba případy. Vydávala je za platné a publikované precedenty Nejvyššího soudu Kalifornie a nepřiznala, odkud skutečně pochází.²⁷ Naopak k nim doplnila další smyšlené detaily, které neobsahoval článek na Redditu ani rozhodnutí soudu prvního stupně. Když protistrana nezvládla případy najít, obvinila ji Bonar z neschopnosti provádět základní právní rešerši.²⁸

Bonar tak porušila své povinnosti: uvedla soud v omyl a citovala falešné právo. Soud její chování poměřoval s jinými případy, ve kterých se objevily špatné citace. V současném případě se však Bonar provinila podstatně závažněji. Poskytla soudu nepravdivé informace, na kterých trvala a rozšiřovala je o další nepravdy. Přitom celou dobu věděla, že jsou neověřené. Ani v závěru sporu nevysvětlila, odkud citace a informace pocházejí. Pouze podotkla, že mohou pocházet z AI nástrojů.²⁹

²⁴ Soud podrobně zkoumal použití zákona o rodině, v podrobnostech viz str. 14-17 anotovaného rozhodnutí.

²⁵ Viz str. 17 anotovaného rozhodnutí.

²⁶ Viz str. 18 anotovaného rozhodnutí.

²⁷ Tamtéž.

²⁸ Viz str. 19 anotovaného rozhodnutí.

²⁹ Viz str. 20 anotovaného rozhodnutí.

6. SHRNUÍ ROZHODNUTÍ

V anotovaném případě soud prvního stupně pochybil, když své rozhodnutí opřel o neexistující precedenty.³⁰ Chybu však udělal také odvolatel, který soud na problém včas neupozornil. Jeho vlastní obhájce navíc smyšlené případy zahrnul do návrhu rozhodnutí soudu.³¹ Odvolací soud proto z procesních důvodů ponechal původní rozhodnutí v platnosti.³²

Zároveň potrestal advokátku protistrany, která s neexistujícími případy přišla. Podle odvolacího soudu hrubě porušila své povinnosti.³³ Udělil jí proto pokutu ve výši 5 000 USD. Kopii svého rozhodnutí přeposlal advokátní komoře a nařídil advokátce, aby komoru sama informovala o udělené sankci.³⁴

7. ZÁVĚR A MOŽNÝ PŘESAŇ DO ČESKÉHO PROSTŘEDÍ

Velké jazykové modely a především AI chatboty se během posledních let stávají nedílnou součástí každodenního života. Nevyhýbají se právnické profesi a už vůbec ne justici. Vygenerovaná podání, návrhy smluv a jiné právní texty budou přibývat. Důkazem je databáze *AI Hallucination Cases*,³⁵ na kterou již upozornil Harašta.³⁶ Přibývají v ní soudní rozhodnutí, kde se soudy musely nějakým způsobem vypořádat s halucinacemi. Databáze obsahuje také anotovaný případ.

Současný trend se nevyhýbá ani českým soudům. Citace neexistujících případů v kasační stížnosti řešil v říjnu 2025 Nejvyšší správní soud.³⁷ S nesouvislou argumentací stěžovatele se tehdy vypořádal, ale z rozhodnutí je znát odpor soudu vůči podobným podáním.³⁸ Ústavní soud byl o dva mě-

³⁰ Viz str. 11 anotovaného rozhodnutí.

³¹ Viz str. 12 anotovaného rozhodnutí.

³² Viz str. 14 anotovaného rozhodnutí.

³³ Viz str. 19-20 anotovaného rozhodnutí.

³⁴ Viz str. 20 anotovaného rozhodnutí.

³⁵ Databáze je přístupná na adrese <https://www.damiencharlotin.com/hallucinations/>

³⁶ Viz Harašta, J. Halucinované citace v kasační stížnosti. *Revue pro právo a technologie*. 2025, roč. 16, č. 32, s. 125.

³⁷ Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 34/2025 - 80 ze dne 15. 10. 2025.

³⁸ Blíže viz anotace J. Harašty citovaná výše.

síce později méně vstřícný.³⁹ Za ústavní stížnost s neexistujícími spisovými značkami udělil advokátovi pořádkovou pokutu ve výši 25 000 Kč. Uvedl, že podobná podání mohou soud nesmyslně zatěžovat.⁴⁰

Soudy se musí naučit na podobné situace reagovat. Jinak může hrozit jejich přehlčení a postupná destrukce právního systému, jak naznačil anotovaný případ. Ve svých závěrech přitom nabízí jedno z možných řešení. Pracuje s modelem, kdy vyhalucinované citace měl odhalit jakýkoli účastník řízení, včetně protistrany. Účastníci mají soudu pomoci v odhalování podobných chyb, jinak jim soud buď nemusí vyhovět, nebo jim může přímo udělit sankci. Soud navíc zohlednil intenzitu zavinění jednotlivých stran. Protistraně „pouze“ nevyhověl, protože měla halucinace odhalit včas. Naproti tomu advokátce/původkyni halucinací přiznal vysokou pokutu a upozornil advokátní komoru na její selhání. Jako přítěžující okolnost zohlednil neochotu advokátky objasnit, odkud neexistující případy pochází.

Toto dílo lze užít v souladu s licenčními podmínkami Creative Commons BY-SA 4.0 International (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/legalcode>).

³⁹ Viz usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3004/25 ze dne 1. 12. 2025.

⁴⁰ Viz bod 4 usnesení.